

Naproti v motorestu

Kamelot

Naproti v motorestu dívám se na hostesku,
znuděně kouřím poslední,
pod plakátem s holčkou v mini,
co oční stíny rozmazaný má,
včera jsme si řekli sbohem,
odešla jsi rychlým krokem,
abych se tě nemusel nic ptát,
zůstal mi byt, vůz a plínky,
sedm karet, z kterých stavím hráz.
Lásku dát můžem jednou,
tu pravou, co se nikde neříká,
tak si vzpomeň na tu prvou svou,
když jsi se díval na oltář.
Dopíjím kávu, platím,
mám jenom třicet zatím
a nemám důvod k oslavám,
krajina u dálnice vstává,
vidím ji, jak mává, mává blíž,
otočím a ptám se kudy,
černý vlasy, bílý zuby,
od větru tváře růžový,
je to zvláštní, nikdo nikde,
hlavu v dlaních, čáry bílé jdou.
Lásku dát můžem jednou ...